

ord äro utelämnade: 'göra' efter 30—32 **bru**, 'sin' efter 42—46 **fabur**. Det förra har en parallell i de av Öpir likaledes signerade U 36 och U 462. Med avseende på det sista kunna jämföras U 984 och L 156 Högsta, Bälunge sn, den förra signerad av Öpir, den senare av allt att döma även ristad av honom. Härtill kommer, att inskriften slutar med ett namn, som står alldeles isolerat, utan något predikatsverb. Även detta förekommer i andra ristningar av Öpir: **in ybir** U 961 (vilket givetvis skall suppleras med verbet **risti** 'ristade'), **rinkia** U 907 (kanske ett kvinnonamn), **iufurfast** L 136 Marsta, Bälunge sn (»Inskriften är ofullbordad, 'efter sin make' väntas följa», Brate). Det egendomligaste fallet är U 974, som slutar med ordet **pain**; detta är fullkomligt meningslöst utan en fortsättning. Vad nu Brunnby-stenens inskrift angår, tänker sig Brate, att »det i slutet av inskriften tillfogade **biarn** betecknar måhända en medristare eller målare.» Detta är givetvis en möjlighet, men ingalunda den enda. Björn kan också ha varit en anförvant, kanske en broder, som har velat ha sitt namn med på minnesmärket efter Viger. Så länge minnet ännu levde av de personer, som omtalas, kunde ju vem som helst i bygden supplera det som fattades och alltså förstå meningen.

994. Brunnby, Funbo sn.

Litteratur: B 551, L 307. Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, *Monumenta* 2, bl. 154; UFT h. 3 (1873), s. 40; E. Brate, *Svenska runristare* (1925), s. 118.

Avbildning: Osig. träsnitt i Peringskiölds *Monumenta* och B 551.

Utom U 993 finnes i Peringskiölds *Monumenta* och *Bautil* ett fragment av en runsten vid Brunnby. På träsnittet i *Monumenta* läses följande anteckning: »Brunneby tä i Funbo, in emot torpet i gärdet» (B 551: »Funbo tä»; L 307: »Brunneby i gärdet»). Troligen är det samma sten som avses i ransakningen 1677 med uppgiften: »Brunby torp en steen in i vreten». Senare uppgifter saknas, och även vid inventeringen 1942 har stenen förgäves eftersökts.

Runstenen synes redan på 1600-talet ha varit ett fragment, endast toppen av en större runsten. Höjd omkr. 1,20 m., bredd omkr. 1,30 m. Ornamentiken utgöres av ett enkelt kors, påminnande om Grim skalds ristningar. Brate har också fört upp U 994 bland dennes verk.

Inskrift (enligt B 551):

... itftim **puatr** ...

5 10

... æftir **puatr** ...

» ... efter **puatr** »

Till läsningen: Sista runan 11 **r** har en egendomlig form. Måhända har den varit ett **k** eller ett **i**.

Brate tänker sig, att 7—11 **puatr** möjligen kan avse namnet *Þor(h)vatr* Torvat.

995. Funbo bro, Funbo sn.

Litteratur: B 550, L 302. J. Bureus, *F a 6* s. 56 n:r 72 (Bureus' egen uppteckning), s. 186 n:r 105 (Rhezeliuss), *F a 5* n:r 127, *F a 1* s. 31; J. Rhezelius, *F c 6* (*Monumenta Uplandica*) s. 35 (utg. i UFT h. 30, 1915), *R 550* (UUB) n:r 9; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, *Monumenta* 2, bl. 149; O. Celsius, *Svenska runstenar* (*F m 60*) 1, s. 96; UFT h. 3 (1873), s. 39.

Avbildningar: Rhezelius, teckningar (i *F c 6* och *R 550*); Bureus, kopparstick (*F f 6* n:r 56); J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 550).

Joh. Rhezelius anger i *F a 6* platsen: »Widh Fundbo Broo» och lämnar i *Monumenta Uplandica* följande uppgifter om runstenen: »Danne R^h liger i Kyrkiobron är mästedels förnött